

RÅSLENDE KNOKLER

”Så sier Herren Gud til disse knoklene: Se! Jeg lar det komme ånd i dere, så dere blir levende.”

(Esek 37,5)

Esekiel er en av profetene i Det gamle testamente. Han levde på 500-tallet f.Kr. og talte til jødene som var bortført til Babylon som fanger. Først kom han med et dystert budskap: Israel skulle tilintetgjøres, tempelet skulle knuses til småbiter, og folket skulle vende seg bort fra Gud. Men Esekiel skulle også komme med oppmuntrende profetier: Gud skulle gi folket nytt håp og et nytt liv.

Men nå skal vi ikke foregripe begivenhetene. La oss heller ta det fra begynnelsen.

Ett av de mest kjente avsnittene i Etekiels bok beskriver en scene som kunne vært tatt rett ut

av en skrekkfilm. Esekiel forteller hvordan Guds ånd førte ham til en dal full av skjeletter – en massegrav, rett og slett. Det eneste som var igjen, var døde knokler.

Dette var virkelig Døden. Menneskelig sett var alt håp ute.

Men så kom Guds ånd. Først over profeten og så over knoklene. Esekiel fikk profetere Guds ord. Da ble dalen fylt av ånd, og det ble liv.

Det begynte å rasle (ja, det står faktisk slik). Og plutselig sto det en stor menneskemengde der, og de hadde fått livet tilbake. Ikke zombier eller spøkelser, nei, virkelige mennesker. For Guds ånd blåste på dem.

”Mitt folk, dere skal kjenne at jeg er Herren”, sier Gud i Esek 37,13. Gud kan være svært tydelig når han vil. Gi liv til tørre knokler, det kan bare Gud.

Det Gud gjorde den gangen, kan han også gjøre i dag.

De tørre knoklene kan være et symbol for alt som virker dødt. Finnes det noe i livet ditt som virker håpløst og lite inspirerende? Noe du lengter etter at Gud skal fylle med nærvær, med liv?

Kan Gud gi liv til et skelett, kan han sannelig gjøre det samme med deg.

Håpet er aldri ute!

TÅNKER FOR DU BER

- Hva vil du be for i livet ditt, slik at det kan begynne å ”rasle” og fylles med liv fra Gud?
- Hvem eller hva vil du be for i din menighet?
- Er det en spesiell person du vil be for, en som trenger å få kjenne nytt håp?
- Hva vil du takke for? Kanskje det var noe som virket håpløst, men som ordnet seg likevel?

GJØR SOM NEHEMJA

”Be uavbrutt.”

(1 Tess 5,17)

Be uavbrutt, formaner Paulus. Er ikke dette klišebildet av en kristen? En person som går rundt i verden med konstant foldede hender. Som ikke har begrep om hva som skjer i verden rundt seg, men bare tenker på Gud.

Er det slik det skal være? Og hvem greier i så fall å leve slik?

Om du synes oppfordringen fra Paulus kan virke vanskelig, kan du trøste deg med Nehemja, en mann i Det gamle testamentet. Han arbeidet hos den persiske kongen på 400-tallet f.Kr. I Nehemjas bok finner vi en herlig scene fra hoffet. Nehemja forteller:

”Kongen sa til meg: ‘Hva ønsker du?’ Jeg ba til himmelens Gud. Så sa jeg til kongen ...”

Se det for deg. Jeg tror ikke Nehemja tok seg tid til å ha en halvtimes andakt før han svarte kongen. Nei, her handler det snarere om en bønn på ett eller to sekunder. Kanskje bare en tanke.

Men den tanken var viktig. Den viser hvordan Nehemja fungerte. Han ville ha Gud med i livet. Hele tiden.

For Nehemja kan lære oss en annen måte å be på. I Nehemja 1,4 står det at han fastet, gråt og ba i flere dager. Han ba for folket sitt, at Gud skulle tilgi og redde isrealittene. Nehemja var villig til å be lenge og utholdende også.

Ved å be på disse to måtene, ber du uavbrutt. Du kan be superkorte ”tanke-bønner” når situasjonen virker akutt. Andre bønner vil du kanskje vende tilbake til flere ganger.

Resultatet av Nehemjas bønner var at kongen lovet ham hjelp til å bygge opp igjen byen Jerusaleem.

Din oppgave er kanskje ikke å bygge opp igjen en stor by eller å svare på spørsmål fra kongen. Men når passer det for deg å ta den superkorte kontakten med Gud? Og er det noe du gjerne vil be ekstra mye for? Da kan du finne din egen måte å be på slik som Paulus og Nehemja – be uavbrutt.

TÅNKER FØR DU BER

- ▷ Har du noen ansvarsoppgaver du vil be for?
- ▷ Hva synes du det er verdt å be ekstra mye for?
- ▷ Har du fått et bønnensvar du vil takke for?

TIPS

Lag en bønnedagbok der du skriver opp hva du ber for. Da ser du lettere om noe av det du har bedt for, har forandret seg.

EHH ... HÆ?

”Israelittene kalte det manna. Det lignet korianderfrø. Det var hvitt og smakte som tynne kaker bakt i honning.”
(2 Mos 16,31)

Hele situasjonen må ha virket merkelig. Endelig hadde israelsfolket blitt befridd fra slaveriet i Egypt. De hadde blitt undertrykt av farao i så mange år. Nå var de endelig blitt befridd fra slaveriet og kunne reise fra landet som et fritt folk. Israels Gud hadde vist seg å være mektigere enn noen annen – verken farao eller trollmennene hans kunne overvinne Gud. For en seier! Gud var med dem, og nå skulle de bare hjem til det landet som Gud hadde lovet dem.

Og så oppdaget folket at de hadde gått fra vondt til verre. Nå hadde de lagt ut på en vandring som aldri så ut til å ta slutt. Uten mat. ”Okei, vi var slaver,” klaget folket, ”men vi hadde iallfall mat på bordet. Vi skulle ha blitt værende i

Egypt!” (Merkelig at minnet er så kort iblant ...)

Da hender det mest uventede. Det begynner å regne mat fra himmelen! Folket ble mildest talt overrasket. De kalte maten for ”manna”. *Ma* betyr omtrent HÆ? *Na* er en forsterkning. Manna betyr altså noe sånt som ”Ehh ... hæ?”

Hver dag regnet det manna fra himmelen. En passelig porsjon til hver enkelt. Hver dag, unntatt lørdag, for da var det sabbat. Da skulle de ikke jobbe med å samle inn mat, da skulle de hvile. Derfor kom det en ekstra porsjon på fredagen.

Dette var den eneste regelen Gud ga folket – at de bare skulle sanke akkurat så mye mat som de trengte for hver dag.

Så hva gjorde folket? Det samme som du og jeg ville ha gjort, tenker jeg. De hamstret. ”Du vet hva du har, men ikke hva du får.” Logikken var enkel. ”Den som sparer, han har.”

Men det hjalp ikke. All den maten folket sanket inn for å spare, var uspiselig dagen etter. Poenget var klart: Folket måtte stole på at Gud ville sørge for dem.

Flere tusen år senere forklarte Jesus at han var livets brød (Joh 6,48). Da han skulle lære disiplene å be, sa han ”Gi oss i dag vårt daglige brød.”

Det samme prinsippet gjelder for oss. Vi kan ta en stund med Gud hver dag. Å be ekstra lenge i begynnelsen av uken er ikke det samme som å be en stund hver dag. Både Israelsfolket og vi får det bedre om kontakten med Gud er dagsfersk.

En porsjon per dag. For vår egen skyld!

TÅNKER FOR DU BER

- Hva trenger du å be om akkurat i dag?
- Hva vil du be om for familien din?
- Hva vil du takke for at Gud har gitt deg?

TIPS

Prøv å finne en rutine som gjør det lettere å ta en stund med Gud hver dag. Det blir en man-nastund!